

Moarte

Andrei Șerbănescu

E moarte afară, iubito,
Ascultă și tu cum vuieste
Și slugă îți sunt de departe,
Și cearta în noi se pornește.

E iarnă afară, iubito,
Bolnavii atârnă-n spitale
Și-n brațe mă muști viperină,
De piatră, cu buzele pale.

E noapte afară, iubito,
Perfuzii-n priveghi se adună,
Iar tu-mi ești mult mai lăuză
Cu moartea dansată de mână.

E frică afară, iubito,
Aproape te port ca amantă -
Când cioclul veni-va, o floare
Din casă în casă să-mpartă.

E jale afară, iubito,
Lumânări se albesc peste mese,
Voievozii ne cască pe doliu
Și negre-s pe mâini florărese.

E groază afară, iubito,
Și vinul parcă n-ajunge,
Izolată și confuz de cadavre
Demente, virale, nătânge.

Ești groaznică-n toate, iubito,
Iar eu sunt satanic în toate
Și altfel credeam despre tine
Cu spațiu-ntre vorbe și fapte.

E liniște-n toate, iubito,
Că nimeni nu e să mai strige,
Iar tu mă privești ca străina
Cu o sută de mii de alice.

E moarte afară, iubito,
Cum zvonul ne dă iar de rost
Și cearta din noi se oprește

POEZII ONLINE

Când moartea e la adăpost.